

Een beeld van 'n man

Blijspel in drie bedrijven

door

J. Hemmink - Kamp

HET MEEST GESPEELDE STUK IN NEDERLAND!

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN BEELD VAN EEN MAN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J. HEMMINK-KAMP** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

BARONES, ± 60 jaar

BARON, idem

PARKER, butler, 55 jaar. Type: Engelse butler, steeds zeer statig.
Spreekt afgemeten.

SMIT, secretaresse, 50 jaar. Oude vrijster, stijf gekleed.

DICKY, tuinjongen, 15 jaar. Leuk brutaal joch. Rol ook zeer geschikt voor jong meisje.

JOSEFIEN, 55 jaar. Enigszins ouderwets gekleed.

JANUS, 58 jaar. Type: gewone volksman met bakkebaarden.

LOUISE, nicht van barones.

LODEWIJK, haar man. Beiden ongeveer 45 jaar.

GREE en LIA, keukenmeisjes, ± 18 jaar.

KOK, ± 19 jaar.

Kan eventueel door vier dames en vijf heren gespeeld worden door de scènes met kok en keukenmeisje te laten vervallen.

Het hele stuk speelt zich af in de werkkamer van de barones. Het vertrek heeft weinig meubilair. Enkele makkelijke stoelen en een tafeltje. Verder bureau met stoel (*of tafel met kleding*). Wel zijn er veel afhingende gedrapeerde gordijnen, zodat het geheel wel een aparte indruk maakt.

Rechts midden is een sokkel geplaatst. Dan nog enkele schilderijen en wat andere voorwerpen. Omdat de barones kunst verzamelt.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, zit de barones achter het bureau. Ze kijkt enkele brieven in, legt ze weer neer, pakt dan een oude vaas, beeldje of i.d., houdt het met gestrekte arm van zich af en bekijkt het kritisch.

BARONES: Mmm... Niet zo bijzonder voor duizend gulden. Ik kan er de waarde eigenlijk niet van afzien. Het is omdat het uit de tijd van Napoleon stamt, anders zou ik het nooit gekocht hebben... *(staart even voor zich uit, dweperig)* Oh... Napoleon, m'n held. Vandaag nog zal jouw beeld hier bij me staan, *(neemt tafelbel en belt opgewonden. Even later komt Parker, de butler op)*

PARKER *(met lichte buiging)*: U hebt gebeld mylady?

BARONES: Ja Parker.

PARKER: U wenst mylady?

BARONES: Zoek de brief van het wassenbeeldenmuseum hier eens uit. En lees hem me voor.

PARKER *(zoekt even en vindt de brief)*: Met uw welnemen mylady; *(leest)* Weledelgeboren Vrouwe, barones van Heugafelt de Bouclé: Uw vererende order in grote dank aanvaard. U kunt het beeld de twintigste van deze maand verwachten.

BARONES: En wat is het vandaag Parker?

PARKER: De twintigste mylady. *(wacht even)* Met uw welnemen... *(leest verder)* Het beeld van Napoleon bestaat uit twee delen en is zeer zorgvuldig verpakt, zodat beschadiging praktisch uitgesloten is. We hopen dat de levensechte beeltenis uw goedkeuring zal kunnen wegdragen en dat zij een sieraad zal zijn tussen uw andere kunstschaten.

BARONES: Tot zover Parker. Zodra het beeld gearriveerd is, moet het hier op de sokkel geplaatst worden, zodat ik me de eerste dagen zal kunnen verlustigen in zijn aanblik. Daarna zal ik het een ereplaats geven in de hal.

PARKER: Jawel, mylady *(even stil)*.

BARONES: Is de baron al op?

PARKER: Jawel mylady. De baron loopt al een hele tijd te zoeken in het park. Met uw welnemen geloof ik dat de baron weer één van zijn verstrooide buien heeft.

BARONES: Zo, zo, weer verstrooid. In vertrouwen gesproken Parker: vind jij ook niet dat die verstrooidheid van de baron het laatste jaar sterk is toegenomen? Ik kan hem met goed fatsoen nergens meer mee naar toe nemen. Toen we laatst samen naar een tentoonstelling gingen, was ik hem voortdurend kwijt. Notabene! Hij liep steeds maar

achter een knappe blonde vrouw aan. Ja ik begrijp het wel, hij was natuurlijk van gedachte dat ik het was...

PARKER (*droog*): Met uw welnemen mylady: dan was de baron wel zéér verstrooid. Wenst de barones verder nog iets?

BARONES: O ja, Parker. Hoe gaat het met de nieuwe tuinjongen? Heb je hem al wat manieren kunnen bijbrengen?

PARKER: Ik doe m'n best mylady.

BARONES: Die taal van die jongen is beneden peil! Stel je voor! Wat een vocabulaire! Het is maar hartstikke zus of mieters zo... Abominabel! Als ik in de tuin ben hóór ik niet anders! Probeer hem dat zo spoedig mogelijk af te leren Parker!

PARKER: Met uw welnemen mylady; dat probeer ik nu al drie maanden, maar 't is hartstikke moeilijk.

BARONES (*scherp*): Parker!!! Voed jij die jongen op of die jongen jou!?

PARKER: Excuseer mylady. Het viel zo uit m'n mond.

BARON (*die ondertussen is opgekomen*): Wat is uit je mond gevallen? Je gebit? Kan ik daar ook meteen naar gaan zoeken, 'k Zoek toch al de hele morgen. Naar m'n schoenen, 'k Zet ze 's avonds altijd voor de deur. En vanmorgen waren ze weg. 't Ja 't ja 't ja, zo maar pardoes weg,.. Heb jij ze ook gezien huisknecht?

BARONES: James!!! Parker is geen huisknecht, maar een butler.

PARKER: Met uw welnemen, meneer de baron... U hebt uw schoenen aan.

BARON (*gaat zitten, kijkt verbaasd naar zijn voeten*): 't Ja 't ja 't ja, nou je het zegt. Maar dan heb ik ze natuurlijk ook in bed aangehad, 't Ja 't ja... Nou begrijp ik waarom ik gisteravond m'n sokken niet uit kon krijgen, 't Ja 't ja 't ja. Wil jij m'n schoenen even poetsen Leentje? Ze zitten nu natuurlijk vol modder.

BARONES (*geirriteerd*): James toch...! Vroeger, toen ik een jong meisje was, toen heette ik Leentje. Nu is het Helena, zoals je behoorde te weten.

BARON (*kijkt haar wat afwezig aan*): Toen jij nog een jong meisje was. 't Jia 't ja 't ja. Dat is lang geleden... dat is al hééél lang geleden.

BARONES: James, lieve, ga naar je kamer. Parker komt je direct helpen met verkleeden.

BARON: 't Ja 't ja. Ik ga al. (*sloft weg, mompelt*) Eerst m'n schoenen Zoeken...!

BARONES: Parker, ga even langs de bibliotheek en vraag of juffrouw Smit hier wil komen met m'n correspondentie.

PARKER: Jawel mylady. (*wil statig af dan komt Dicky de tuinjongen binnenstormen*)

DICKY: Parker... Parker... waar zit je?... Och verrek, ben je hier?

BARONES (*streng*): Foei jongen! Ken jij nou nóg geen manieren? En heeft Parker je niet verboden om zomaar m'n werkkamer binnen te vallen?!

DICKY: Ja zeker, mefrou de barones. Parker heb me al een heleboel geleerd. Niewaar Parker? (*Parker haalt mistroostig z'n schouders op*)

BARONES: Wat allemaal, jongen?

DICKY: Nou eh... (*veegt met mouw langs neus*) Da'k een zakdoek mot gebruike. Da'k met schone hande an tafel mot komme. Da'k nie mag smakke onder het ete. Maar da he'k van me vader, die doet het ook! En... eh... Parker seg da'k altijd mot kloppe as ik erge's naar binne wil en da'k netter mot prate...

BARONES: En onthou je dat nu allemaal goed, jongen?

DICKY (*onverschillig*): Och mens... ik probeer het wel, maar 't is hartstikke moeilijk hè.

PARKER (*nadrukkelijk*): De Bruin!!!!

DICKY (*kijkt hem aan*): O ja! (*geaffecteerd*) Met uw welnemen: 't is hartstikke moeilijk.

BARONES (*licht geamuseerd*): Probeer nu maar goed te onthouden wat Parker je leert, jongen. Misschien word jij dan later net zo'n goeie butler als hij. Ga nu maar gauw weer aan je werk.

DICKY (*tikt aan pet*): Jewel mefrou de barones. Maar een butler worre...? Mijn nie gesien hoor. Wor ik zeker net zo'n stijve hark as Parker, 't Lijkt wel of 't ie een strijkplank ingeslikt heb. (*slaat Parker in 't voorbijgaan tegen z'n buik, zodat hij haast dubbel slaat*)

PARKER: Ik zal uw secretaresse voor u halen mylady. (*af*)

BARONES (*staat op, loopt keurend en neuriënd om de sokkel. Dan komt juffrouw Smit binnen met brieven in de hand*)

SMIT: Goede morgen mevrouw de barones.

BARONES: Goede morgen juffrouw Smit, gaat u zitten. Hebt u de post al doorgenomen?

SMIT: Zeker mevrouw de barones.

BARONES: En? Zijn er nog meer gegadigden voor onze advertentie? (*pakt krant*)

SMIT: Nee mevrouw. Slechts twee personen komen hier straks solliciteren.

BARONES: Dat begrijp ik niet. De advertentie was toch aantrekkelijk genoeg, (*leest uit de krant*) Gevraagd op klein landgoed te Blaricum: Twee personen als huisbe waarders. Tevens voor tuin en keukenwerk. Liefst echtpaar. Goed salaris en geregelde vrije dagen met behoud van loon. Enfin, 't is hopen dat ze geschikt zijn. Maar ik had liever wat meer keus gehad.

SMIT: Zal ik de correspondentie verder zelf afhandelen mevrouw?

BARONES: Ja, goed juffrouw Smit. Eh... zoals u weet... eh...
vanmorgen komt mijn Napoleon!

SMIT (*eerst verbaasd*): Uw Napoleon...? O ja, natuurlijk. Het beeld.

BARONES: Wat zal m'n nicht de freule jaloers zijn!!! Zij had het ook
willen hebben. Maar ik ben haar vóór geweest!

SMIT: O ja? En heeft mevrouw de barones al besloten waar ze het
beeld plaatsen wil?

BARONES: Voorlopig komt het daar op die sokkel. Daarna wordt het in
de hal geplaatst. Dat zal de entree sieren.

SMIT: 't Zal wèl prachtig zijn!

BARONES: Prachtig...! 't Is levensecht. U weet wel, in die fiere houding!
(*vertrouwelijk giechelend*) 'k Ben er gewoon verliefd op. (*staat op,
weer in de plooi*) Zo... ik laat u nu alleen juffrouw Smit. Ik ga even
mijn kostuumpje verwisselen, want ik moet straks nog uit. (*af*)

SMIT: Verliefd op een beeld, (*zoekt brieven bij elkaar. Ban komt Parker
onhoorbaar binnen tot vlak bij Smit*)

PARKER: Zal ik u een kop koffie serveren Smit?

SMIT (*schrikt*): Oóóóh... Parker, wat laatje me schrikken!... Koffie, zei
je?... Ja, ik wil graag koffie. Breng hem straks maar in de bibliotheek.
(*Parker blijft haar aankijken*) Wilde je nóg iets vragen Parker?

PARKER: Ja... eh... Ja Smit. U ziet er charmant uit vanmorgen.

SMIT: Ik?! (*kijkt langs haar jurk*) Maar die jurk droeg ik gister en
eergisteren ook al!

PARKER (*verlegen*): Dat weet ik wel Smit. Maarre... Gister en
eergisteren zag u er ook charmant uit. 'k Had alleen geen
gelegenheid het u te zeggen.

SMIT (*gevlaid*): O! Dank je Parker. Op mijn leeftijd krijg je niet vaak
complimentjes.

PARKER (*wat dichterbij*): U ziet er anders nog zeer jeugdig uit.

SMIT: Je vleit me Parker, (*giechelt*) Ik zou er bijna van gaan blozen.

PARKER (*pakt haar hand. Nu komt Dicky zachtjes binnen, ziet hen
hand in hand. Doet gauw z'n pet voor z'n ogen*): Ik ben erg
gecharmeerd van u Smit. Zouden we niet eens een keertje samen uit
kunnen gaan?

SMIT (*verlegen*): O Parker, je overvalt me zo ineens. Mag ik er even
over nadenken?

PARKER (*reageert teleurgesteld*): O.

SMIT: Zeg heb je me daarom de laatste tijd zo verwend met lekkere
hapjes en extra kopjes koffie?

PARKER (*knikt bescheiden*): Toen u twee jaar geleden hier kwam,
dacht ik: dat is ze. U hebt stormenderhand m'n hart veroverd, Smit.
Vergeef me dat ik m'n gevoelens al zo gauw bloot moet leggen.

(Dicky terzijde)

DICKY: Oóóóh... en ik mag nog geen bloot zien van me moeder.

SMIT *(ze staan nog steeds hand in hand)*: O... Parker... Ik krijg er gewoon een brok van in m'n keel.

DICKY *(terzijde)*: Toe maar, straks verslikt ze zich ook nog.

PARKER: Ik hoop van harte, Smit, dat u m'n gevoelens zult beantwoorden en...

DICKY *(pet nog voor ogen)*: Benne jullie haast klaar...?

PARKER *(geschrokken)*: De Bruin... Wat doe jij hier?!

DICKY: Me moeder seg altijd: Het kan geen kijke lije, als ouwe mense vrije.

SMIT: Foei Dicky... wat een taal. We vrijden niet. Wat meen je wel?!

DICKY *(brutaal lachend)*: Nou... een beetje handje vrijen toch wel.

PARKER *(streng)*: Verdwij onmiddellijk de Bruin en ga aan je werk.

DICKY: Ja 'k bin gek! Net als ik alles geharkt heb sloft die ouwe baas overal weer doorheen.

PARKER: Ouwe baas. Met z'n welnemen, Meneer de Baron.

DICKY *(onverschillig)*: Nou goed, de beron dan. Maar 'k heb nou tege hem gesegt dat ie het self maar weer harke most en dat ie de roze meteen ook wel effe kon snoeie. Vond ie nog mooi ook. En 't is gezond voor 'm. Neem nou die barones. Die sit de hele dag maar te ture naar die ouwe beeldjes en die andere ouwe rommel.

SMIT *(zeer verontwaardigd)*: Oude rommel...? Dat zijn kunststukken, begrijp je dat niet?

DICKY: Nee. Me moeder seg altijd: dat ouwe spul wat ze vroeger weggooien in de vuilnisemmer, da wor nou weer opgesocht en duur verkocht. Hoe meer deuke d'r in sitte hoe duurder. Mij nie gesien hoor. 'k Had nog liever een jonge hond. *(onschuldig)* Se zijn hartstikke gek, wat jij Parker?

PARKER *(dreigend)*: De Bruin... geen woord meer.

DICKY: En self sei je laatst nog...

PARKER *(uit zn evenwicht)*: En nu voor de laatste keer... verdwij!

DICKY *(sussend)*: 'k Gaan al hoor. Ken je Smit d'r andere hand ook effe warm make. *(fluitend af)*

SMIT *(genegeerd)*: Ontzettend..., ontzettend. Zo een brutale vlegel! Die jongen is niet op te voeden, 'k Heb medelijden met jou, Parker. Dat jij zo'n jongen nog wat leren moet.

PARKER *(pakt nu haar andere hand)*: Laat dat maar aan mij over, Smit. 'k Bied u mijn excuus aan voor z'n brutaliteit.

SMIT: Verschrikkelijk. Vrijen noemt hij dat.

PARKER: Handje-vrijen, zei hij..., óóóóh *(laat haar hand los)* Hoe komt die jongen er op.

SMIT: Ik moet nu onmiddellijk aan m'n werk. *(pakt brieven)*

PARKER *(weer de statige butler)*: Uw koffie zal zo meteen geserveerd worden in de bibliotheek.

DICKY *(hoofd om gordijn)*: Serveer mijn koffie maar in de tuin Parker, *(vlug af)*

PARKER *(uit z'n rol)*: Wel verd... *(slikt woord in)* Pardon Smit. *(buigt en laat haar voorgaan. Statig achter haar af)*

DICKY *(voorzichtig op)*: Wat een ouwe zemelaars! *(kijkt rond, loopt naar de sokkel. Vol bewondering)* Gossie-mijne... Je krijg een mooi plekkie Napoleon, *(denkt even na, grinnikt)* Goed dat je maar een beeld bin, anders had je beter gins bij Sint Mariene kenne blijve. Phoe... Je sel es wat beleve! Al die ouwe wijve komme naar je kijke. Wacht es. *(gaat fluitend naar bureau, pakt de krant, vouwt er een steek van en zet hem op. Steekt hand achter blouse, gaat op sokkel staan. Achter wordt luid gebeld. Dicky schrikt en duikt weg achter bureau)*

PARKER *(op, gevolgd door Janus van Klaveren. Parker met buiging)*: Wilt u hier maar plaatsnemen?

JANUS: Graag, want het was een hele sjouw.

PARKER *(houdt hand op)*: Mag ik uw kaartje alstublieft?

JANUS *(stomverbaasd)*: M'n kaartje...? Mot je dan een kaartje kopen as je hier binnen wil?

PARKER: Met uw welnemen, een kaartje met uw naam. Anders kan ik u niet aandienen bij de barones.

JANUS: Oooh... met me naam. Nou seg maar, dat Janus van Klaveren er is.

PARKER: Juist. Hebt u een titel?

JANUS: Een titel...? Man ik ben geen boek. Ik kom gewoon voor die advertentie, *(haalt krant tevoorschijn)* Hier... gevraagd op klein landgoed twee personen als huisbewaarders enzovoort.

PARKER *(nu minder onderdanig)*: Zo... dus personeel. Dan zal ik de barones verwittigen van uw komst. Ze zal u denkelijk over een half uur wel te woord willen staan. Ze is nu bezig met haar koffie. *(af)*

JANUS: Wat mot ik doen in 'n heel half uur?! *(kijkt eens om zich heen)*

DICKY *(voorzichtig met z'n hoofd boven bureau)*: Hééééé... psssst... is ie weg?

JANUS *(verwonderd)*: Wie weg?

DICKY *(komt verder te voorschijn)*: Die butler... die Parker. Ja ik mag hier eigenlijk nie komme siet u.

JANUS: Wat doe je hier dan jochie?

DICKY: P-hoe... jochie... Ik bin al vijftien. Zeg kom u hier ook werken?

JANUS: Dat weet ik nog niet. As se me hier hebbe willen dan wel. Werk jij hier ook?

DICKY: Ooh ja... Al drie maande. Een rotbaan hoor!

JANUS (*geamuseerd*): Zo zo... en waarom dan wel?

DICKY: Nou siet u. Ik bin de tuinjongen. 'k Mot de hele dag harke en zo. En net als je alles netjes heb, komt die ouwe en sloft alles weer door elkaar.

JANUS: Die ouwe?

DICKY: Ja, de beron. Die is een beetje eh... een beetje, (*denkt even na*) nou een beetje nie goed. Verstrooid noeme se dat hier. (*vertrouwelijk naast Janus*) Me moeder seg: hij heb een klap van de mole gehad. De beron loopt de hele dag te soeke, sie je, hij is altijd wat kwijt.

JANUS: Dat is erg genoeg.

DICKY: Zo erg is het nou ook weer niet. Hij is ook wel es gewoon. Het ergste heeft ie het as se vrouw de barones in de buurt is.

JANUS (*nieuwsgierig*) Als dat dan zo'n naar mens.

DICKY: Die...? Die is nog gekker dan de beron. Dat mens spaart ouwe rommel. Mot je die grote zaal bove sien! Hartstikke vol troep. En vandaag komt Napoleon.

JANUS: Napoleon,...? Die man is toch al lang dood?

DICKY: Weet ik ook wel. Maar se hebbe een beeld van em late make. Komt hier te staan, (*wijst*) Als het zo'n levensgroot beeld is vind ik het wel mieters. Hoe heet jij ook al weer?

JANUS: Ik heet van Klaveren, Maar je mag wel gewoon Janus segge hoor!

DICKY (*eigenwijs*): We worre door die Parker altijd bij onze achternaam genoemd. Zelfs tege de sikretaresse segt ie Smit. (*imiteert, buigt*) Zal ik uw koffie maar in de bibliotheek serveren Smit? Ja, hij vrijt ook een beetje met die Smit. Een paar harke bij mekaar. En hij mot me meniere lere en netjes prate. Je krijgt er de se-nuwe van.

JANUS: Je bin nooit te oud om te lere hé?

DICKY (*onverstoorbaar*): 'k Mag geeneens segge van hartstikke of mieters. Nou en me moeder seg, da's zuiver Nederlands, (*nu wordt er gebeld*) Der komp nog meer visite, (*weer bellen*) Verrek, die Parker sit netuurlijk bij Smit koffie te drinken en eh... enzovoort. Ik sel wel effe opedoen. (*af*)

JANUS: 't Jonge... jonge, 'k Bin al aardig op de hoogte. (*kijkt op horloge*) Nog minstens twintig minuten. (*zucht*)

DICKY (*op, gevolgd door Josefien van Staveren*): Wilt u hier maar plaats nemen?

JOSEFIEN: Graag, want ik bin dood op. 't Was een heel end van de bus naar hier.

DICKY: Mag ik uw kaartje alstublieft?

JOSEFIEN: Me kaartje? Mot je hier nog entree betale ook?

DICKY (*bootst Parker na*): Met uw welnemen een kaartje met uw naam er op anders ken ik u nie andiene bij de barones.

JOSEFIEN: Ik heet Josefien van Staveren.

DICKY (*terzijde tot Janus*): Ik doen het goed hé? Wat vroeg Parker jou nog meer? O ja, (*tot Josefien*) Hebt u een boek?

JANUS (*lacht terzijde*): Hij bedoelt een titel.

JOSEFIEN: Een boek... Néééé...! Alleen maar een krant met die advertentie, (*leest*) Gevraagd op klein land goed: man en vrouw als huisbewaarders, liefst echt paar enzovoort.

DICKY: O... zo. Gewoon personeel dus. Ik sel Parker vertelle dat u d'r bint. Dan komp ie wel over een half uur, want ie zit nou an de koffie, (*af*)

JOSEFIEN (*gaat onwennig zitten, kijkt om zich heen. Ziet dan Janus, gaat iets voorover zitten om beter te zien. Als Janus opkijkt kijkt ze vlug voor zich en frommelt wat aan tasje. Janus op z'n beurt kijkt onderzoekend naar Josefien. Dit enkele keren herhalen tot ze elkaar vlak in 't gezicht blijven kijken. Goed uitspelen dit*)

JANUS (*verwonderd vragend*): Josefien...?

JOSEFIEN (*idem*): Janus...?

JANUS: Meid... Hoe kom jij hier?

JOSEFIEN: Gewoon... met de bus.

JANUS: Ja, dat begriip ik wel. Kom jij ook voor die advertentie?

JOSEFIEN: Ja... en jij?

JANUS: Ik ook. 't Jonge jonge, Josefien van Staveren, dat ik je hier nou terug mot sien. (*schudt hoofd*) Na so-veel jare...! Wat is dat lang gele je, dat we met ons kraampie naast elkaar op de markt stonde!

JOSEFIEN: En dat jij me altijd dwars sat te zitten. Dat ben ik nog nie vergete!

JANUS: Nóg niet...? Da's al bijna tien jaar geleje! (*nieuwsgierig*): Hèb jij je groentesakie nie meer?

JOSEFIEN: Nee, 't was niks meer waard. Al die grote supermarte, die hebbe me de das om gedaan, 'k Kreeg geen kip meer in me winkel, 'k Kon er nie eens meer van leve. En jou saak?

JANUS: Net eender, 'k Bin jare geleje nog naar een dorp vertrokken. Maar daar begonne ze ook allemaal in 't groot. Kleine sakemense kenne tegenwoordig nie meer mee komme. Ik heb de boel ook aan de kant gedaan.

JOSEFIEN (*peinzend*): 't Was anders een mooie tijd Janus. Vooral die dage op de markt. Dan stonde we zo lekker tegen mekaar op te schreeuwen. Weet je nog? Maar jij moes er altijd weer overheen.

JANUS (*grinnikt*): Weet je nog dat ik de appele nooit uit mekaar kon

houwe?

JOSEFIEN: Je wist nie eens wat een renet of een belle-fleur was.

JANUS: Hoe zei je dat ook al weer? Bellefleure zijn net gezonde jonge kindere, met die rooie wangetjes. En die andere, hoe heetten die ook weer? O ja... Dat waren broers van David.

JOSEFIEN: Je bedoelt natuurlijk Jonathans.

JANUS: Die bedoel ik. En die lange gele, dat weet ik nog. Dat waren kedootjes van Engeland.

JOSEFIEN: Och sufferd. Present van Engeland. Maar we noemden ze altijd schaapskoppe (*lachend*).

JANUS: En dan ware er nog de goue liesies.

JOSEFIEN: Golden delicious!

JANUS: Ach ja, 'k had altijd al last met me tale.

JOSEFIEN: Je most je soorte toch kenne. Jij kon geen stoof- van een handpeer onderscheiden.

JANUS: Dat konde ze proeve.

JOSEFIEN: Wat hebben we de mense d'r vaak tussen genome, hè! Weetje nog, toen met die banane. (*staat op, schreeuwerig*) Drie kilo banane! Voor één rijksdaalder maar! Kom er bij dames, drie kilo goudgele banane, voor één rijksdaaldertje!

JANUS (*meteen invallend*): Hier komme mense! Janus geeft u zes pond! Zes pond banane voor één rijksdaalder! Zo'n kopie krijg je nerges. Al sel je se ook an je schoonmoeder kedo geve. Het is voor niets. Zes pond banane voor één rijksdaalder, (*nu Parker op, blijft verbluft staan, ze zien hem niet*)

JOSEFIEN (*schreeuwerig, ze krijgen er allebei schik in*): De mooiste en dikste pruime, één kilo voor een gulde, de mooiste en dikste pruime. Nou jij weer Janus.

JANUS: Hmmm. Pruime dames...! Nog mooier dan de mooiste. Nog dikker dan de dikste. Twee kilo voor één rijksdaalder. Te duur...? Geef maar twee gulde vijftig. Wie...? Hier die dame daar. (*Parker weet niet hoe hij het heeft. Tikt tegen z'n voorhoofd en verdwijnt*)

JOSEFIEN: En jij maar steeds goed verkope. 't Jééé, wat was ik dikwijls nijdig op je.

JANUS: Dat ware sake hè! (*gaat weer zitten*)

JOSEFIEN: 'k Hoop dat we hier ook sake kenne doen en da'k werk krijg. Wat is dit eigenlijk voor een kamer met al die gordijne...?

JANUS: Een soort werkkamer van de barones, geloof ik.

JOSEFIEN: 't Ziet er van buite deftiger uit dan van binne. 'k Ben bang dat het niks wordt. Ze selle wel een echtpaar wille hebbe.

JANUS: Kenne we gauw genoeg worre. Niks geen kunst. Hebbe we misschien méér kans op de betrekking.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto